

T Á R C A.

DR. FEJÉRPATAKY LÁSZLÓ

M. N. Múzeumi főigazgató jubileuma.

1922. április hó 12-én szükkörű, családias jellegű, de annál melegebb ünnepelésre gyűltek össze a M. N. Múzeum tisztviselői az igazgatósági ülésteremben. E napon töltötte be FEJÉRPATAKY László, a M. N. Múzeum főigazgatója, múzeumi szolgálatának *negyvenedik* esztendejét, s e ritka évforduló alkalmával legjobb kívánataival sietett üdvözlésére a vezetése alatt álló intézet tisztviselőkara. 1882. április hó 12-én nevezte ugyanis, ki TREFORT miniszter a könyvtárban akkor szervezett *levéltárnoki* állásra a fiatal, de már neves tudóst, a történelmi segédtudományoknak nálunk első modern irányu művelőjét. FEJÉRPATAKY László ugyan már 1877-ben, egyetemi tanulmányainak befejezése után rövid ideig dolgozott a múzeumi könyvtárban, de véglegesen csak ekkor került ez intézethez.

Az ünnepeltet a tisztviselői kar doyenje, HORVÁTH Géza, az állattár igazgatója, üdvözölte: beszédében rámutatott arra a nagy és értékes munkásságra, amelyet FEJÉRPATAKY László a magyar kultúra és tudomány szolgálatában immár majd félszázad óta végez, kifejtette hervadhatatlan érdemeit a Nemzeti Múzeum fejlesztése körül s külön kiemelte azt a nehéz küzdelmet, amelyet az intézet érdekében és védelmére a legutóbbi szomorú emlékű esztendők alatt folytatott, hogy a Múzeum hagyományait és épségét megóvhassa.

FEJÉRPATAKY László meleg szavakkal köszönte meg az üdvözlést. Nem aggasztja — mondotta —, ha majd erőinek fogytával esetleg távozni fog helyéről, mert nyugalommal tekinthet a jövőbe: arra a fiatal nemzedékre, amelyet ő és munkatársai neveltek, nyugodtan bízhatja e nagy nemzeti tudományos intézet sorsát.

Az ünnepelés ezzel véget érván, MELICH János, a könyvtár igazgatója, felkérte az ünnepeltet, hogy fáradjon fel a könyvtár helyiségeibe.

FEJÉRPATAKY László a könyvtárban kezdte meg múzeumi szolgálatát, 1893-tól kezdve annak igazgatója volt s így ez az osztály, amely úgy érzi, hogy legközelebb áll hozzá, örömmel ragadta meg ezt az alkalmat, hogy külön is üdvözlje volt vezetőjét, kifejezést adva annak a nagy szeretetnek és tiszteletnek, amellyel iránta viseltetik. A könyvtár történetében is jelentős dátum az 1882. április 12-ike: ekkor vált ki ugyanis a kéziratos emlékek gyűjteményéből a közvetlen történelmi emlékek csoportja s alakult meg az ú. n. *levéltári osztály*, amely először FEJÉRPATAKY László közvetlen vezetése, majd igazgatósága alatt csodálatos gazdagságú gyűjteménnyé, a Múzeum egyik nagy büszkeségévé fejlődött.

Erre mutatott rá üdvözlő beszédében MELICH János, a könyvtár igazgatója, aki a Széchényi-teremben fogadta a tisztviselők élén az ünnepeltet, s végigtekintvén a könyvtár történetének utolsó négy évtizedén, kifejtette, mennyire össze van forrva FEJÉRPATAKY László nevével a Nemzeti Múzeum könyvtárának a mai hatalmas és modern nemzeti tudományos intézetté való fejlődése. Beszéde végén a könyvtár üdvözlő iratát adta át. Ezért, valamint az üdvözlésért meghatva mondott köszönetet az ünnepelt, felidézve azokat a kedves emlékeket, amelyek e helyhez kapcsolódnak, ahol hosszú múzeumi szolgálatát megkezdte.

Ezután a kéziratok termébe vonultak, s ott HORVÁT Istvánnak, a könyvtár nagyemlékű igazgatójának arcképe mellé elhelyezték FEJÉRPATAKY Lászlónak babérb koszorús arcképét. Régi terve volt már a könyvtárnak, hogy volt igazgatóinak emlékét arcképeiknek elhelyezésével ápolja s örökítse meg, s ezt a kedves alkalmat használta fel, hogy ehhez az első lépést megtegye, két legkiválóbb vezetőjének képével nyitva meg azok sorát.

Amint 1917-ben, amikor FEJÉRPATAKY Lászlót negyvenéves írói és harmincötéves tanári jubileuma alkalmából ünnepelték, a Nemzeti Múzeum is örömteli szívvel csatlakozott hálás tanítványai és tudóstársai ünnepeléséhez, úgy most ugyanolyan érzésekkel vettek részt a Nemzeti Múzeum örömeiben a tudományos világ és a rokonintézetek is, melegen üdvözlövént őt, a magyar tudományosságnak egyik kiválóságát, a magyar kultúra és tudomány szolgálatában eltöltött negyvenedik esztendő fordulóján.